

ДЕРМАНЧЕВ, Георги Василев

(30.XII.1856, с. Ташбунар, Бесарабия - 12.1.1927, София)

Военен деец, полковник. Произхождал от семейство на българи-преселници. Учил в Болградската гимназия. Постъпил като доброволец в руската армия през Руско-турската война (1877 — 1878) и участвал в боевете на Шипка. След Освобождението (1878) завършил Военното училище в София (първи випуск - 1879) и военна академия в Русия (1883). В Сръбско-българската война (1885) Дерманчев бил началник-щаб на Северния отряд и пръв помощник на коменданта на Видинската крепост. Командвал колона в боевете при Лом и Белоградчик (6. XI). Особено се отличил в боя при с. Гайтанци (15. XI). За заслугите му във войната бил награден с орден „Св. Александър“ - V степен. Участвал в детронацията на княз Ал. I Батенберг (1886). След успеха на контрапреврата емигрирал в Русия. Той бил ярък русофил, но се обявил против руския абсолютизъм. След разрешаване на офицерско-емигрантския въпрос (1898) се завърнал в България и постъпил на служба в армията. През Балканската война (1912-1913) бил мобилизиран в щаба на 8-ма пехотна тунджанска дивизия. Взел участие в атаката на Чаталджанската позиция. През 1915 подписал протеста до Фердинанд по повод въвличането на България във войната на страната на Централните сили.

Източници Енциклопедия Съединението 1885
{loadposition user28}